

[Therkel Christensen]

socialt motiv, at CD stemmer imod denne lovgivning.

Nu har jeg desværre ikke de samme evner som min partifælle og folketingskollega hr. Melchior hverken oratorisk eller musikalsk, for ellers ville jeg nok have sunget lidt, ikke om dem, der kommer allersidst og derfor havner i den sorte gryde, men om den lille selvstændige, som ikke engang når frem til den sorte gryde, men havner i gryden blandt de arbejdsløse og i værste fald blandt de sociale tabere.

Vi ser ingen mulighed for ved denne lovgivning at tilgodese disse 242.000 selvstændige, og det er specielt dem, der har en indtægt under 100.000 kr., vil jeg gerne understrege. Selv om det var lykkedes igennem udvalgsarbejdet at undtage denne gruppe fra loven, ville afsmitningen fra avancenedgangen i større firmaer, lavprisvarehuse osv. rent konkurrencemæssigt betyde et indtægtstab for disse mange små næringsdrivende.

Vi mener ikke, dette lovforslag har en naturlig sammenhæng med lovforslaget om indgreb i overenskomsterne, og jeg vil gerne slutte med endnu en gang at beklage det uafbalancerede lovkompleks. Det er en trekantet løsning i dette ords negative betydning, og der er mange trekanter i dette lovkompleks lige fra starten, hvis vi tænker tilbage til den gang, lovforslaget blev fremsat. Det er måske også derfor helt naturligt, at afslutningen her i dag bliver trekantet. Men jeg vil gerne sige til regeringen, at også denne trekant er for uafbalanceret, og at trekantens ene hjørne er alt for svagt, når det består af enmandspartiet Lindinger.

Der ligger i dette en opfordring til regeringen om fremover at søge bedre og bredere grundlag for lovinitiativer af denne karakter, og så må det for os gerne være firkantede løsninger eller i hvert fald trekantede løsninger med noget mere balance i.

Kaj Hansen (DKP):

Jeg har også nogle bemærkninger til dette lovforslag, om ikke på vers, som vi nys hørte det om et andet forslag, så dog nogle vigtige betragtninger.

Det lovforslag, vi nu behandler, er et af de to figenblade, som på det allernødtørftigste skal prøve på at dække over det indgreb, der nu er sket over for lønmodtagerne.

Loven om begrænsning af avancer og lønstigningers indregning i priserne er jo i virkeligheden en lov, som først og fremmest tager sigte på at begrænse lønstigninger, som arbejderne kan opnå på deres virksomheder, også i kraft af produktivitetsstigninger.

Det skal tjene som modstykke til det, der nu er vedtaget. Hvad er det, man har vedtaget? Forhandlingsreglerne er sat ud af kraft. Aktions- og strejkeretten er knættet. Overenskomster, som lønmodtagerne end ikke har set, fastlægges ved lov. Og det har der altså været et flertal for i folkettinget.

En række borgerlige partier har haft forskellige indvendinger imod regeringens forslag. Det er jo blevet uddybet, og vi har hørt mange tilbud til regeringen om, at man havde forskellige forslag til at gøre det på en anden måde, men hvad er sandheden? Ja, sandheden i denne sag er, at alle de borgerlige partier minus retsforbundet er tilhængere af indgrebet, tilhængere af, at der ikke skal være frie forhandlinger, tilhængere af, at der ikke kan etableres lovlige strejker, tilhængere af en mindsteløn på ca. 33 kr. Det er sandheden. Hvad er det, man kritiserer? Ikke, at der skal gribes ind. Nej, man kritiserer regeringen for, at man mener, den kunne have gjort det på en anden måde. Derfor er der også meget hykleri i nogle af de taler, vi har hørt.

Lad os nu opsummere: Regeringen, socialdemokratiet, venstre, fremskridtspartiet, de konservative, centrum-demokraterne, det radikale venstre og erhvervspartiet er jo rørende enige om, at der skal gribes ind, at det er lønarbejderne, der skal ofres, og at de skal forhindres i at bruge lovlige faglige kampformer for at få deres beskedne krav frem til realitetsforhandlinger og efterfølgende forslag, som fagbevægelsens medlemmer så kunne tage stilling til.

Hvad er det, man ikke har set noget til? Ingen lovgivning, der retter sig mod værdistigningerne på jord og fast ejendom. . .

Formanden:

Jeg vil lige gøre opmærksom på, at det er lovforslag nr. L 200, der er til behandling.

Kaj Hansen (DKP):

Ja, ingen begrænsning . . .